

[Arbejdsministeren.]

afskedigelser, og at erstatningernes størrelse skal fastsættes efter principperne for beregning af feriegodtgørelse. Til dette sidste vil jeg gerne bemærke, at en sådan fremgangsmåde næppe er synderlig praktisk, da det ikke er muligt på forhånd at fastlægge det antal dage, for hvilke der skal ydes erstatning for løntab, og dermed heller ikke tabets størrelse.

Hertil kommer, at ferielovens princip, hvorefter feriegodtgørelse ydes i forhold til indtjeningen i det forud for ferieåret liggende kalenderår, vil medføre, at erstatningen bliver afhængig af beskæftigelsens og indtjeningens omfang i det pågældende kalenderår, og der ville derfor ikke i alle tilfælde blive tale om fuld erstatning alligevel.

Mere væsentlig er imidlertid den mere principielle betragtning, at en gennemførelse af forslaget ville være ensbetydende med et indgreb i overenskomstforholdene, der her i landet traditionelt er overladt til arbejdsmarkedets parter.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at problemerne i forbindelse med de midlertidige afskedigelser angår såvel arbejdsmarkedets parter som statskassen, der i det væsentlige udreder arbejdsløshedsunderstøttelserne. Jeg er derfor indstillet på at holde fænomenet under observation, og mulighederne herfor vil forbedres, når ledighedskontrollen nu bliver koncentreret hos den offentlige arbejdsformidling.

Erling Dinesen: Jeg vil gerne sige om det foreliggende forslag, at det efter min opfattelse slet ikke løser de problemer, som opstår i forbindelse med afskedigelser i virksomhederne. Det er i øvrigt ikke bare ved jul og påske, arbejderne bør have erstatning under arbejdsløshed; det må efter min opfattelse gælde hele året, og forslaget er derfor en forringelse af de principielle tanker og synspunkter, som et flertal her i tinget tidligere har været enig om. Ganske vist ligger det sådan, at det radikale venstre indtil videre har fået kolde fødder, hvad angår en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men der er vel trods alt håb endnu, og i bekræftende fald må vi have gennemført en generel erstatningsordning.

Når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at jeg i øvrigt ikke synes, forslaget er særlig

hensigtsmæssigt. Det lyder meget godt at lade arbejdsgiverne betale for disse særlige arbejdsløshedsdage, men der er jo en ganske betydelig risiko forbundet hermed, som forslaget er udformet, f. eks. den, at mange arbejdsgivere kunne fristes til at foretage afskedigelser på et tidligere tidspunkt end ellers og derved komme uden om sådanne regler. Jeg synes heller ikke, det er nogen særlig god idé at yde godtgørelsen på grundlag af principperne i ferieloven; forholdet er jo det, at de pågældende arbejdsløse i forvejen har ret til normal arbejdsløshedsunderstøttelse i disse dage, og så vil man altså lave en slags supplement over en feriemærkeordning. Det vil ærlig talt, så vidt jeg kan skønne, blive noget administrativt temmelig rodet, som jeg ikke kan se at nogen kan være tjent med.

Jeg synes altså ikke, forslaget virker særlig gennemtænkt. Det, vi har brug for, er over arbejdsløshedsforsikringen at nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og en sådan erstatning skal ydes, uanset hvornår arbejdsløsheden indtræffer.

Simonsen: Det er desværre ikke urigtigt, som allerede arbejdsministeren har påpeget, at man med mellemrum støder på de såkaldte urimelige afskedigelser i forbindelse med sammenhobning af helligdage. Men til trods for denne kendsgerning vil det, som det også er fremhævet, være stik imod arbejdsmarkedets forvaltning af forholdene omkring ansættelse og afskedigelse, hvis lovgivningen skulle gribe ind på dette område, og det vil vel ikke mindst netop i denne periode blive betragtet som en utidig indblanding.

Nu er heller ikke det, hr. Kai Moltke og fru Hanne Reintoft her har foreslået, egentlig noget, der løser hele problemet omkring afskedigelser; det var hr. Erling Dinesen også inde på. En kort periode som den, der er skitseret fra 20. december til 5. januar, vil til enhver tid kunne omgås. Noget andet, jeg ville frygte med en sådan ordning, var for så vidt, at de, der vil udnytte en sådan situation, simpelt hen afskedigede og ikke gav tilsagn om genansættelse, og dermed ville problemet være blevet gjort endnu værre, end det var før.

Jeg må derfor på mit partis vegne gå imod forslaget.